

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej žalobkyne : **JUDr. E. T.**, bývajúca v M., proti žalovnému : **M.**, zastúpené JUDr. E.. B., advokátkou, v M., **o neplatnosť výpovede**, vedenej na Okresnom súde Malacky pod sp.zn. 5 C 401/2008, o dovolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 25. novembra 2008 sp.zn. 5 Co 445/07, takto

r o z h o d o l :

Z r u š u j e rozsudok Krajského súdu v Bratislave z 25. novembra 2008 sp.zn. 5 Co 445/07 a vec vracia na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Bratislava IV, pracovisko Malacky rozsudkom z 19. februára 2007 č.k. MA 4 C 30/2001-166 zamietol žalobu žalobkyne, ktorou sa domáhala určenia, že výpoveď z pracovného pomeru, ktorú jej dal žalovaný podľa § 46 ods. 1 písm. f/, Zákonníka práce a bola doručená žalobkyni 25. januára 2001, je neplatná. Prvostupňový súd mal za to, že výpoveď daná žalobkyni je v troch výpovedných dôvodoch (1. vykonávanie úkonov v pracovnom čase spočívajúcich v poskytovaní právnej pomoci iným osobám a prikazovanie podriadeným pracovníkom vypracovávať za týmto účelom rôzne písomnosti a podania; 2. pôsobenie v obchodnej spoločnosti; 3. poberanie príplatkov za nepodnikanie) dôvodná. Uvedené konanie žalobkyne treba považovať za závažné porušenie pracovnej disciplíny.

Krajský súd v Bratislave rozsudkom z 25. novembra 2008 sp.zn. 5 Co 445/07 na odvolanie žalobkyne rozsudok súdu prvého stupňa zmenil tak, že určil, že výpoveď zo dňa 11.1.2001 daná žalovaným žalobkyni podľa § 46 ods. 1 písm. f/ Zákonníka práce je neplatná. Žalobkyni nepriznal náhradu trov konania. Uviedol, že prvý aj druhý odsek výpovedného prejavu 11. januára 2001 nespĺňajú kritérium dostatočnej konkretizácie, t.j. nezameniteľnosti s inými skutkami podľa § 44 ods. 2 Zákonníka práce. Dôvody výpovede v nich uvedené sú

všeobecné, nie je možné z ich formulácie zistiť o aké konkrétne skutky sa jednalo, nie je uvedené kedy sa takéhoto konania mala žalobkyňa dopustiť, preto nie je možné posúdiť ani včasnosť výpovede z hľadiska ustanovenia § 46 ods. 3 Zákonníka práce, t.j. či výpoveď bola daná v lehote dvoch mesiacov odo dňa, keď sa o nich žalovaný dozvedel. Judikatúra súdov je dlhodobo vyprofilovaná v tom smere, že výpovedné dôvody musia byť jasne, určite a zrozumiteľne uvedené, aby sa súdy mohli zamerať na dokazovanie danosti alebo absencie výpovedných dôvodov. V žiadnom prípade nie je prípustné, aby súdy v konaní o neplatnosť výpovede odstraňovali nedostatky výpovedného prejavu tak, aby dokazovali, ktoré skutky majú byť dôvodom výpovede.

Proti tomuto rozsudku podal žalovaný dovolanie s poukazom na ustanovenie § 236 ods. 1 a § 238 ods. 1 OSP a navrhol ho zrušiť, vec vrátiť krajskému súdu na ďalšie konanie a priznať mu právo na náhradu trov dovolacieho konania. Dovolanie odôvodnil tým, že rozsudok odvolacieho súdu je nezákonný z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.). Odvolací súd nesprávne interpretoval, resp. posúdil aplikácie ust. § 44 ods. 2 Zákonníka práce na výpovedný prejav žalovaného. Vo výpovedi boli najmenej tri dôvody dostatočne konkrétne a nezameniteľné, čo bolo preukázané svedeckými výpoveďami. Poukázal taktiež na to, že Krajský súd v Bratislave v predmetnej právnej veci už rozhodol aj predtým t.j. 15. mája 2002 rozhodnutím č.k. 10 Co 141/02-44, ktorým zrušil rozsudok okresného súdu a uložil mu, aby skúmal každý z piatich žalovaným použitých výpovedných dôvodov osobitne, keď najmenej tri z nich sa javia ako dostatočne konkrétne, ďalej aby skúmal, či a kedy žalovaný vyzval žalobkyňu, aby opäť nastúpila do práce, či túto výzvu žalobkyňa akceptovala a vyhovela jej a kedy potom pracovný pomer medzi žalobkyňou a žalovaným skončil. Uvedené rozhodnutie krajského súdu okresný súd rešpektoval, no novým odvolaním napadnutým rozsudkom krajský súd v tej istej veci vyslovil úplne odlišný právny názor, ako iný senát toho istého krajského súdu.

Žalobkyňa vo svojom vyjadrení k dovolaniu žalovaného navrhla dovolanie zamietnuť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom (§ 238 ods. 1 O.s.p.) bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.) preskúmal rozsudok odvolacieho súdu a dospel k záveru, že ho treba zrušiť.

V zmysle ustanovenia § 236 ods. 1 O.s.p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa. Dovolanie je tiež prípustné, proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol zmenený rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej (§ 238 ods. 1 O.s.p.).

Ak tento zákon neustanovuje inak, pre konanie na odvolacom súde platia primerane ustanovenia o konaní pred súdom prvého stupňa (§ 211 ods. 3 O.s.p.).

Z ustanovenia § 125 O.s.p. vyplýva, že za dôkaz môžu slúžiť všetky prostriedky, ktorými možno zistiť stav veci, najmä výsluch svedkov, znalecký posudok, správy a vyjadrenia orgánov obce, fyzických osôb a právnických osôb, listiny, ohliadka a výsluch účastníkov. Pokiaľ nie je spôsob vykonania dôkazu predpísaný, určí ho súd.

V zmysle ustanovenia § 220 O.s.p. odvolací súd zmení rozhodnutie súdu prvého stupňa, ak nie sú splnené podmienky ani na jeho potvrdenie (§ 219 O.s.p.), ani na jeho zrušenie (§ 221 ods. 1 O.s.p.).

Ak dovolací súd má za to, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, dokazovanie v potrebnom rozsahu opakuje sám (§ 213 ods. 3 O.s.p.).

Z uvedených zákonných ustanovení vyplýva, že predpokladom toho, aby odvolací súd mohol zmeniť napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa, ak má za to, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým záverom a na ním založených následných právnych záveroch, je opakovanie dokazovania v potrebnom rozsahu odvolacím súdom nevyhnutým. Podmienkou zmeny rozhodnutia v takomto prípade je teda skutočnosť, že odvolací súd opakuje v potrebnom rozsahu dokazovanie, na základe ktorého dospeje k skutkovému stavu, odlišnému od skutkového stavu zisteného prvostupňovým súdom, tvoriaceho podklad pre rozhodnutie v danej veci.

Dovolací súd z obsahu spisu zistil, že odvolací súd z dokazovania vykonaného súdom prvého stupňa vyvodil odlišné skutkové zistenia a na ich základe aj právne závery ako súd

prvého stupňa bez toho, aby vo veci vykonal akékoľvek dokazovanie (zopakovanie alebo doplnenie).

Ak sa chcel odvolací súd odchýliť od skutkových zistení súdu prvého stupňa na základe bezprostredne pred ním vykonaných dôkazov, mal dokazovanie v zmysle § 213 ods. 3 O.s.p. sám v potrebnom rozsahu opakovať a zadovážiť si tak rovnocenný podklad pre odlišné hodnotenie dôkazov v zmysle § 132 O.s.p. Len takýto postup je v súlade so zásadou priamosti a ústnosti civilného procesu, ktoré zásady zostali zachované aj po účinnosti novely Občianskeho súdneho poriadku vykonané zákonom č. 384/2008 Z.z. Je neprípustné, aby odvolací súd k svojim odlišným skutkovým zisteniam vedúcim k záveru o neplatnosti výpovede dospel len na základe prehodnotenia dôkazov vykonaných súdom prvého stupňa.

Odvolací súd podľa týchto ustanovení a zásad v danej veci nepostupoval. Vo svojom zmeňujúcom rozhodnutí vychádzal z dôkazov vykonaných súdom prvého stupňa, na základe ktorých ale dospel k iným skutkovým zisteniam, z ktorých vyvodil iný právny stav bez toho, aby zopakoval, alebo doplnil dokazovanie vykonané súdom prvého stupňa.

Žalobkyňa sa svojou žalobou domáhala určenia, že výpoveď z pracovného pomeru, daná jej žalovaným, je neplatná. Súd prvého stupňa jej žalobu ako nedôvodnú zamietol posudzujúc ju podľa ust. § 44 ods. 2 Zákonníka práce. Na rozdiel od neho odvolací súd dospel k záveru o splnení zákonných predpokladov na rozhodnutie, že žaloba je dôvodná.

Z obsahu zápisnice odvolacieho súdu o pojednávaní z 25. novembra 2008, na ktorom došlo aj ku konečnému rozhodnutiu nevyplýva, že by boli zopakované alebo doplnené dôkazy vykonané súdom prvého stupňa.

Odvolací súd si teda pre odlišné hodnotenie dôkazov nežadovánil rovnocenný podklad, preto jeho skutkový a z neho vyplývajúci právny záver je v dôsledku toho v tomto smere predčasný a dovolaciemu súdu neprislúcha v súčasnom štádiu konania oprávnenie na ich hodnotenie.

Preto dovolací súd dospel k záveru, že v konaní pred odvolacím súdom došlo k inej vade konania majúcej za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Na procesnú vadu tejto povahy (§ 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.) musel dovolací súd prihliadnuť (§ 242 ods. 1 O.s.p.)

a preto rozsudok odvolacieho súdu zrušil a vec vrátil odvolaciemu súdu na ďalšie konanie (§ 243b ods. 3 O.s.p.).

V novom rozhodnutí rozhodne odvolací súd znova o trovách pôvodného konania a dovolacieho konania (§ 243d ods. 1 O.s.p.).

P o u ě n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave, dňa 28. októbra 2010

JUDr. Martin V l a d i k, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Bc. Patrícia Špacírová